

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.529/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Borbély Erika kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 22.K.702.328/2023/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezéssel támadott részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. március 1. napjától 2023. január 31. napjáig (a továbbiakban: perbeli időszak) a helységlí Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot, működési körzete településl település volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb [TIK (TIK) általi küldések, átkísérés, akcióban részvétel, rendezvénybiztosítás, covid ellenőrzés] szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a peresített időszakra bruttó 888.950 forint megbízási díj és törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerúségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 888.950 forint megbízási díjat és annak 2022. június 1. napjától a kifizetés napjáig számított, törvényes mértékű késedelmi kamatát.

[5] Az ilyen típusú ügyekben kialakult kúriai joggyakorlat áttekintésével vizsgálta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írtak fennálltát, melynek kapcsán az ítéleti tényállást a lefolytatott bizonyítási eljárásnak megfelelően arra alapította, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem munkaidejének nagy részében járőrfeladatokat hajtott végre, illetve olyan feladatok ellátására kötelezték, amelyek a működési körzetén kívül estek. A beosztáson kívüli tevékenységek jelentős részét a (járőr feladatellátást jelentő) TIK küldések tették ki, amely mellett az egyéb tevékenységek kisebb gyakorisággal fordultak elő, ezért ez utóbbiakkal kapcsolatos részletesebb bizonyítást nem folytatott le. Rögzítette, hogy a TIK küldések végrehajtása főszabályként a járőrök feladata, ez a feladatmeghatározás a körzeti megbízottak körzeteírásában nem szerepel; a körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás egymástól elkülönül, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. Hangsúlyozta, a felperesi feladatellátás nem felelt meg a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21. c)-d), 24.

pontjában foglalt feltételeknek, így az többletfeladatnak minősült, figyelemmel arra, hogy a járőrszolgálati feladatok nem tartoznak a felperes kinevezése szerinti beosztásához.

[6] Részletesen kifejtett – a Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseit is idéző – álláspontja szerint ([58] bekezdés) a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától bekövetkezett módosítása sem eredményezheti az alperes megbízási díj alóli mentesülését, mert az a Hszt.-vel, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelettel (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) ellentétes. A körzeti megbízott továbbra is megbízási díjra jogosult, ha rendszeresen ellát a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat. Mindez a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozza.

[7] A felperes Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított megbízási díj igényét ugyancsak megalapozottnak ítélte. Megállapította, hogy a felperesnek a járőri beosztásba tartozó feladatokat azért kellett a saját feladatai mellett egyidejűleg ellátni, mert a rendőrkapitányságon rendszeresített járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok jelentős száma mindvégig betöltetlen volt, a meglévő járőrállománnyal a járőrszolgálati feladatokat nem lehetett ellátni.

[8] A keresetben a törvényi mértékek között megjelölt (annak alsó tartományába eső) 100%-os mértékű megbízási díjat a felperes munkaidejének jelentős részében ellátott folyamatosan felmerülő, változatos többletmunkára figyelemmel nem tekintette eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy a 2022. szeptembertől 2023. január 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan az ítéltábla elsődlegesen a felperes keresetét utasítsa el, másodlagosan a megbízási díjat a rendvédelmi illetményalap 50%-ában állapítsa meg. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseit, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdését jelölte meg; továbbá rögzítette, hogy a törvényszék jogkérdésben eltért a Kúria Mfv.10.751/2016/1. (helyesen: Mfv.I.10.751/2016/4.) számú precedens határozata [51] bekezdésétől és a Kf.III.39.053/2021/8. számú precedens határozata [46] bekezdésétől.

[10] Kifejtette, a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítását követő időszakra vonatkozóan eltérő vizsgálati szempontok mentén kerülhet megállapításra, hogy mi minősül szolgálati beosztáshoz tartozó és ahhoz nem tartozó feladatkörnek, a módosított KMB szabályzat 2. pont b)-c) alpontjaiban foglalt feladatok esetében ugyanis a körzeti megbízott a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén köteles eljárni, sőt a 21. pont alapján eseti jelleggel onnan is elvonható. Ezzel összefüggésben megalapozatlannak minősítette az elsőfokú ítélet [58] bekezdésében kifejtett jogi álláspontot, cáfolva azt a neki tulajdonított állítást, miszerint a KMB szabályzat módosítása után minden körzeti megbízott járőr, de nem minden járőr körzeti megbízott. Épp ellenkezőleg, számos különbség van a két beosztás között. A vitatott ítéleti megállapítás ennél fogva a 30/2015. BM rendelettel is ellentétes, figyelemmel arra, hogy a KMB szabályzat 2. pontja szerinti feladatok nem azonosíthatók kizárólagosan a járőr beosztás feladatköreivel. Az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a Jat. 1. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó 15. § (1) bekezdésének. A Jat. 1. § (4) bekezdése szerint a közjogi szervezetszabályozó eszközökre is alkalmazandók –

meghatározott kivételekkel – a jogszabályokra előírt rendelkezések, ennek megfelelően a normatív utasításban foglalt rendelkezéseket a hatályba lépésüket követően keletkezett tényekre, jogviszonyokra kell alkalmazni. Ehhez képest a törvényszék a KMB szabályzat módosított előírásait meg sem kísérelte érvényre juttatni, ami felveti a contra legem jogalkalmazás lehetőségét. Az elsőfokú bíróság mellőzte a fentebb megjelölt kúriai döntések figyelembevételét is, melyek rögzítették, hogy amennyiben van az adott beosztásra nézve kógens ORFK utasítás, úgy ez esetben az jelöli ki a beosztáshoz tartozó feladatokat. Amennyiben tehát a körzeti megbízott a működési körzetén kívül, de a rendőrkapitányság illetékességi területén belül jár el, a beosztásához tartozó feladatot végez; a KMB szabályzat 2. pontja kógens módon határozza meg a működése alapjait. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontját is jogszabálysértő módon, a releváns tényállás tisztázása nélkül alkalmazta, amelynek alátámasztására az ítéltábla 1.Kf.700.130/2024/4. számú ítéletére hivatkozott.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes ténybeli és jogi indokaira figyelemmel. Rámutatott, hogy a peresített időszakban rendszeresen látott el járőrszolgálati feladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, ami nem tartozik a kinevezése szerinti beosztása feladataihoz. Emellett a járőri létszámhiány is bizonyított. A KMB szabályzat módosításáról a Fővárosi Ítéltábla korábban már több döntésében állást foglalt. A megbízási díj mértékét illetően a fellebbezés hiányos, részletes okfejtést nem tartalmaz.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[14] A másodfokú eljárás terjedelmének meghatározása során az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, eljárási jogszabálysértést nem állított; az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte, azon belül is kizárólag a 2022. szeptembertől kezdődő időszakra vonatkozó ítéleti döntésre nézve, így a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre is csak ezen időszakra szorítkozhatott. Ennek kapcsán a Hszt. 71. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott, és indokait a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja és tartalmánál fogva annak c) pontja tekintetében is kifogásolta. A megbízási díj mértékére vonatkozóan a törvényszék mérlegelési jogkörben folytatott tevékenysége kapcsán a Hszt. 71. § (5) bekezdését hívta fel, de a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait e tekintetben nem adta elő. Ennél fogva – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla a Hszt. 71. § (5) bekezdésével összefüggésben az elsőfokú bíróság

mérlegelési tevékenysége jogszerűségének körében nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem tartalmazott olyan érveket, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a releváns jogszabályi rendelkezéseket az ügy érdemét alapvetően befolyásoló módon helyesen alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel – az elsőfokú ítéleti indokolás részleges mellőzése mellett – a másodfokú bíróság az alábbiak szerint egyetért.

[15] Az elsőfokú bíróság a felperes megbízási díjra való jogosultságát a peresített időszak egészére a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján egyaránt megállapította. A másodfokú bíróság – a fellebbezés keretei között eljárva – a 2022. szeptember 1 - 2023. január 31. közötti időszakra igényelt megbízási díjjal összefüggésben vizsgálta az elsőfokú ítéleti álláspont megalapozottságát. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek teljesülését, jelesül, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott-e el, megalapozottnak találta. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásában ezzel összefüggésben tett megállapításokat mellőzi, mivel a felperes nem konkretizálta az általa ellátotként hivatkozott, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztásokat, és azokat nem rendelte hozzá az ellátott többletfeladataihoz, így további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem volt okszerűen levezethető a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Figyelemmel azonban arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri, járőrszolgálati feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki. A hivatkozott 1.Kf.700.130/2024/4. számú ítéltáblai ítélet a fellebbezésben idézett szövegrészletének folytatásában ugyanezt állapította meg.

[16] Az alperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései a felperes – ezt követő időszakra kiterjedő – igényét nem alapozzák meg. Állítása szerint az elsőfokú ítélet – a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdésein, valamint a Jat. 1. § (4) bekezdése folytán alkalmazandó 15. § (1) bekezdésén túl, – a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. és Kf.III.39.053./2021/8. számú precedens határozataiban foglaltakkal is ellentétes.

[17] Az ítéltábla rámutat, hogy a Kúria – az alperes által fentebb hivatkozott határozataiban – elvi élel mondta ki, hogy a hivatásos állomány tagja a beosztásához tartozó alapfeladatokon kívül egyéb feladatokat is elláthat, azonban a munkaköri leírásának a kinevezése szerinti beosztáshoz igazodnia kell; az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. E jogértelmezést az elsőfokú bíróság – az alperesi hivatkozással ellentétben – az ítéletének [48] bekezdésében részletezett indokolásába maga is beépítette; érdemi döntése azzal nyilvánvalóan nem ellentétes. Olyan megállapítást sem tett a törvényszék, hogy a KMB szabályzat mint jogi norma ne lenne – a felperes eredeti beosztása szerinti feladatainak meghatározásánál – kötelezően figyelembe veendő. Éppen a KMB szabályzat értelmezésével jutott – helyesen – arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőr feladatok nem tartoztak a körzeti megbízotti feladatok közé, így azok ellátásáért őt megbízási díj illeti meg.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében – a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú ítéletéből kiindulva – helytállóan vonta le azt a következtetést is, hogy a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, hiszen az a Jat. 24. § (1) bekezdésébe ütközne. Nem foghat helyt tehát azon alperesi hivatkozás, amely szerint az elsőfokú bíróság a módosított KMB szabályzat kógens rendelkezéseit meg sem kísérelte a jelen jogvitára alkalmazni, hiszen a vonatkozó rendelkezéseket ítélete [58] bekezdésében felhívta, azokat értelmezte és – helytállóan – arra a következtetésre jutott, hogy azok ellentétesek a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásával. Ennek tükrében a Jat. – alperes által felhívott – 1. § (4) bekezdésében, valamint 15. § (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezéseknek relevanciája nem volt, illetve az nem volt alkalmas az elsőfokú ítéleti jogi álláspont megdöntésére. A fentiek szerint az elsőfokú bíróság a második – KMB szabályzat módosításával érintett – kereseti időszak vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőri feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[19] A kialakult bírói gyakorlat már állást foglalt arról, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása azonban nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőrfeladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[20] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő, fellebbezést megalapozó jogszabálysértéssel (azaz a megsértett jogszabályhely és a jogsértés indokának együttes megjelölésével) adós maradt, mivel a Hszt. 71. § (5) bekezdésének pusztá felhívásán túl az alkalmazott díjmérték 50%-ra történő mérséklésére irányuló kérelme indokait nem adta elő; az alkalmazott díjmérték aránytalanságát, a felhívott jogszabály helytelen alkalmazását még csak nem is állította. Ez okból az ítéltáblának a fellebbezés keretei között eljárva nem állt módjában vizsgálni az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj összegét.

[21] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel nem támadott – a perbeli időszak 2022. szeptember hónapot megelőző időtartamát érintő – rendelkezése tekintetében nem érintette, míg a fellebbezéssel támadott részében a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A pervesztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint a 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére. Ennek összegét az ítéltábla a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire és 82. § (3) bekezdésére figyelemmel, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2), (5)-(6) bekezdései alapján határozta meg. A felperes által a pertárgyérték szerint megállapíthatónál kissé magasabb összegben felszámított jogi képviselői munkadíj a ténylegesen elvégzett tevékenységnek (a fellebbezési ellenkérelem elkészítéséhez szükséges munka- és időráfordításnak) megfelelt, és a fellebbezés által felvetett jogkérdésekből adódóan az ügy bonyolultságával, a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálásával is arányban állt.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján meghatározott 71.116 forint fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint a 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontjára és 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. december 9.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Oláh Zsolt s.k.	dr. Józsa Ágnes s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró